

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

Indhold

Indledning.....	1
Kort oprids.....	1
Grundlaget.....	2
Kvinderne har ordet	6
LMU er enig med LM.....	9

Vigtigt!

Dette er hverken en vejledning eller et statement fra LMU, men udelukkende en opsummering af de mange vigtige ting, som blev sagt til "Forkynd frimodigt".

Hvis du gerne vil vide mere om, hvad Luthersk Mission mener, så er der i [2003](#) og [2008](#) udgivet vejledninger for LM's syn. Forskellen mellem dem er, at 2008-vejledningen er mere praksisorienteret. I 2020 kom "[Guds ord til hjertet](#)", der ikke er en vejledning, men et forsøg på at være endnu mere praksisorienteret.

Indledning

I januar 2020 afholdt LMU inspirationsdag med titlen "[Forkynd frimodigt](#)". Vi vil gerne skabe frimodighed til at forkynde det fantastiske budskab om Jesus. Særligt som pige og kvinde kan frimodigheden være udfordret, så dagen skulle opridse, hvilke rammer vi har i LM, og åbne for samtale og erfaringsdeling om emnet.

[Dagen](#) bestod af to hoveddele: *Grundlaget vi står på og oplæg fra tre kvindelige forkyndere*. De beskrives i artiklens anden og tredje del. Først et ganske kort oprids af de vigtigste ting fra hver oplægsholder.

Der blev i løbet af dagens samtaler givet udtryk for, at det gav mere frimodighed at få taget emnet op og at høre nogle kvinders overvejelser om emnet. Og så gav nogle mandlige deltagere udtryk for, at de havde større forståelse for hvor udfordrende spørgsmålet er for kvinder.

Kort oprids

Christian Schøler Holmgaard præsenterede hvad Bibelen siger om Tjenestedeling. Især 1. Tim 2,8-15 dykkede han ned i, og konkluderede at i menighedssammenhæng, må en kvinde ikke optræde som lærer og leder. Dette er ikke tidsbestemt, da det begrundes ud fra skabelsen. Han opmuntrer til at man skarpt definerer, hvad der er menighedssammenhæng og hvilken funktion den enkelte har.

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

Søren Skovgaard Sørensen fortalte om LM's syn på Tjenestedeling. Han roste LMU for at tage emnet op, fordi vi har brug for større frimodighed til at udfylde rammerne – i det hele taget, til at flere med profet og evangelist-nåde-gaver, både mænd og kvinder, kommer til orde. Det er ordet undervisning (lærer) der er udfordringen i 1. Tim. 2,12. Det er vanskeligt at definere, præcis hvad det indebærer, men det har vi forsøgt i LM (se under overskriften "Forkyndelse"). Hvad må en kvinde? Det vigtigste som vi alle skal være vidne om det vi har hørt og set. Dvs. hun må gerne fortælle videre. Og hun må gerne have åndeligt ansvar i LMU – det er ikke det samme som hyrdeansvar.

Louise Høgild fortalte, at hun er undervejs i spørgsmålet. Det går tæt på, fordi det fylder i studieliv, arbejdsliv og privatliv. Hun finder frimodighed som taler, ved at huske at dette spørgsmål ikke handler om frelse eller fortabelse. Hun fokuserer på, hvad der er hendes opgave, og ikke hvad hun ikke må og ikke skal. Der er en opgave der er hendes, som hun er skabt til at varetage, og når hun søger den opgave, der ikke var hendes, får hun samtidig set ned på den opgave som faktisk *vår* hendes. Kvinder skal have lov til at tale, fordi vi har brug for at møde pointer og vinkler fra kvinder.

Julie Øhrstrøm gav også udtryk for at være undervejs i spørgsmålet. Hun ser ikke sig selv som forkynder, men som evangelist. Hun synes, det er svært at læse Biblen på en måde, så hun kan påtage sig hyrde- og læreansvar for voksne mænd. Spørgsmålet har skabt tårer og usikkerhed af mange årsager, både egne og andres tolkninger. F.eks. idéen om, at kvinden er lettere at forlede og derfor en dårligere bibelfortolker. Hun har endda selv troet på, at Helligånden ikke kunne tale lige så tydeligt om sandheden i Guds ord til hende, som til en mand, men er i dag landet et sted med større tillid til Helligånden – og lidt større kendskab til Guds ord. Hun siger nej tak til at stå for bibelundervisning og forkyndelse. Ja tak til andagter og at opmuntre til evangelisation, selvom hun medgiver, at det ikke altid er så ligetil at skelne, og at hun af og til går længere, end hun havde tænkt.

Ellen Esmarch er både engageret i LM og i KFS. Hun oplever at spørgsmålet er nemmere i KFS, fordi man tydeligt har defineret, hvor hyrde-ansvaret ligger. At en anden har hyrde-ansvaret til et møde, betyder ikke at ordene fra taleren ikke har vægt. Spørgsmålet går tæt på. Det handler om identitet. Mænd: Tænk over hvordan I snakker om det. Lad være med at tro, at du har autoritet til at lede kvinder i spørgsmålet – det har kun hyrderne. Hun har oplevet som lærer på LMH, at hård omtale fra unge mænd har slukket frimodigheden hos kvinder. For nogle slukkes frimodigheden for altid. Det er misforstået nidkærhed. Hun opmuntrede til at bruge rummet, hav frimodighed, og bevar den når I rykker videre fra LMU til LM.

Grundlaget

Lige værdifulde

Vi er ikke skabt ens, og vi har forskellige funktioner, men vi er alle skabt lige vigtige, og lige værdifulde! Alt det du kommer til at læse herefter kan være enormt udfordrende, så vi slår det lige fast med syvtommersøm. Vi er alle skabt lige vigtige og lige værdifulde. Han skabte både manden og kvinden i sit billede, så vi ligner ham (1 Mos. 1,26-28). Tanken om at vi er forskellige, at vi komplementerer hinanden, den møder vi også i Ef 4,16; Rom 12,3-8 og 1 Kor 12. Vi komplementerer hinanden med hver vores styrker – men alle roller er lige vigtige, alle lemmer er lige vigtige for at kroppen fungerer. Der er forskel i roller, men ikke værdi.

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

Det overstående gælder også for manden og kvinden. Vi er skabt forskellige, men er lige vigtige og lige værdifulde. At vi er skabt forskellige møder vi i 1. Mos. 2.18. Der står at han skaber en hjælper til Adam. Vi kan hurtigt forstå hjælper som et negativt ord, men det er et ord, som gammelt testamente og bruger om Gud.

Orden og uorden

Når der er forskellige roller i kirken og i forhold til manden og kvinden, så hænger det sammen med en orden, som Gud har sat i skaberværket allerede fra skabelsen

Allerede fra skabelsen kan man se, at Gud skaber en orden i skaberværket. Det er den orden som Paulus referer til i 1. Kor. 11,3. Ordenen kan man også se i Kol 3,18-25. Det er ikke en kristen uorden, men en husorden. Det er en orden, som vi ser f.eks. i 1 kor. 11,3 og i Kol 3,18-25

Gud-Kristus, Kristus-kirken, mand-kvinde, forældre-børn

Det er ikke bare en mellemmenneskelig orden, men en orden som afspejler den orden der mellem Gud og Jesus. Når vi i kirken ønsker, at det er mænd der varetager hyrde- og lærerrollen, så er det fordi kirken skal ligne den orden, der er hos Gud.

Efter syndefaldet er den orden blevet brudt, og der er kommet et misforhold imellem mand og kvinde. Satan går ind og frister os til at vende om på strukturen. Manden vil forsøge og undertrykke kvinden, og kvinden vil begære manden og hans magt.

Ledelse i menigheden

Når man ser på ledelse i bibelen, kan man se, at Jesus kun udvalgte mænd til at være apostle (luk. 13-16), og i NT er det mænd der er ældste, tilsynsmænd og hyrder (1 Tim 3,1-8; Tit 1,5-9; Apg 20,18-28; 1 Pet. 5,1-4).

Stykket med, at kvinde ikke må være hyrder og lærer findes i 1 Tim 2,8-15. Det er vigtigt at forstå, at disse vers er sagt ind i en menighedssammenhæng. Kvinder kan sagtens være lære i folkeskolen og chef i et firma.

I LM mener vi, at Paulus i de vers ikke kun snakker om et enkelt embede (præsteembedet), men vi kigger på den funktion som hyrder og lærer varetog. Det er det, som man kalder funktionstænkning. Dette er en af argumenterne for at LM fastholder at hyrde og lærer opgaven er for mænd alene. Forbuddet begrundes i spørgsmålet om myndighed (heller ikke bestemme over (sin) mand).

Vi har en udfordring i dag, fordi vores menigheder ikke svare til dem, som der var den gang. Praksis har ændret sig. Derfor skal vi oversætte den gamle praksis til, hvordan vi gør det i dag.

Et tjenende lederskab

Mandens lederskab må ikke være herskende, men skal være et tjenende lederskab! (Ef 5,24-30). Det er først et problem at underlægge sig et lederskab, hvis det lederskab ikke er godt. Vi kan trygt lægge os ind under Guds lederskab, når vi stoler på at det er godt - men det er svært, hvis man ikke stoler på, at det er godt. Mandens lederskab skal være som Kristus, der ofrer sig for kirken. Hvis manden ikke afstår fra at herske og undertrykke, kan det ikke fungere - så det er ikke kun en løftet pegefinger til kvinder,

Forkyndt Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

men også til mænd, der skal leve om til deres kald og ansvar. En myndighed skal bære, ikke byde. Vinde, ikke tvinge.

Åndeligt ansvar vs. åndelig myndighed

En misforståelse kan være, at man sætter lighedstegn mellem åndeligt ansvar og åndelig myndighed. Som kvinde kan man sagtens have åndeligt ansvar, og det er ikke noget problem, at en kvinde er formand i en LMU. I den opgave har hun åndeligt ansvar for LMU'en, men hun har ikke et hyrdeansvar. Det ligger i LM hos afdelingsstyrelser, landsstyrelsen, lærerådet, og hos de kaldede prædikanter.

Nåde-gaver

Udover hyrde og læreopgaverne, så er der ikke nådegaver, som er forbeholdt et køn (Apg. 2,17). Vi skal vogte os for at forbyde det, som Gud har tilladt. Der er andre forkynderopgaver end lærerforkyndelsen, fx at profetere, at evangelisere, at vidne. Vi har forskellige gaver. Også nogle mænd har ikke nådegave til at være hyrde/lærer, men alligevel til at forkynde.

Det er et problem at vi ikke åbner op for Helligåndens fulde udrustning i LM, når vi ikke har plads på talerstolen til alle nådegaver. Det er en krænkelse af treenighedslæren. Det er f.eks. Helligåndens opgave at fortælle om syndens i vores, og netop profetnådegaven kan have denne funktion. Profetnådegaven taler Guds ord i en aktuel og konkret situation.

Kvinderne i bibelen

Når vi kigger på forkyndelsen, så er der steder i bibelen, hvor kvinder forkynder – hvor det ikke er en prædiken. Kvinderne var de første, der så Jesus efter han var opstået, og det var dem, der fortalte/forkyndte det for disciplene. Det at fortælle om, hvad man har set og hørt, det er tilladt for både mænd og kvinder. Den form for forkyndelse kalder vi for vidneforkyndelse. Alle Guds børn er forkyndere af Guds budskab (1. Pet 2,9).

I Apg. 18,24-26 underviser priskalla sammen med sin mand en anden mand. Det sker i privat regi, og ikke i menigheden. Det viser at der ikke er et totalforbud for kvinder for at undervise, men at dette kun er inden for menighedssammenhænge.

Derudover er der flere eksempler på, at kvinder godt kan varetage "tale"-tjenester:

- Bede og tale profetisk
- salme, belæring, åbenbaring, tungetale, tolkning (1 Kor. 14,26)
- "undervis og forman med al visdom hinanden" (Kol. 3,16)
- omsorgstjeneste (1 Tim. 3,8-11)
- Vejledere i det gode – over for andre kvinder (Tit. 2,3-4)

Søren havde listet varianter af forkyndelse op, som både kan varetages af mænd og kvinder

- Vidnesbyrd
- Troshistorie
- Andagt
- Temaoplæg
- Familiemøde

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

- Evangeliserende forkyndelse
- Møde
- bibelundervisning - for børn/unge (Fælles ved ELM, forskelligt fra IM - de har også kvindelige prædikanter for voksne)

Konklusionen var klar: vi skal være bedre til at udnytte den brede og det rum, som der er i vores tjenestedelings-syn!

Imod samtiden

I LM ønsker vi at have bibelen som autoritet for, hvordan vi strukturer menigheden, og ikke samfundets normer. Men vi bliver udfordret i dag, fordi bibelen på nogle områder, står i kontrast til tidsånden og kønsdebatten.

Der er noget skamfuldt over dette emne, at bibelen taler så direkte om køn - meget mere end vi tør i vores samtid. Det er svært at tale om, fordi det er blevet misbrugt så mange gange, op igennem historien. Det er bare ikke Bibelens problem. Der er forskel på mænd og kvinder. Men det handler ikke om evner eller værdi. Det tager broden af det, der kan være provokerende i teksterne. Det bliver problematisk, når man holder teksterne op mod en kultur, som i år hundrede har undertrykt kvinder. Men det hænger ikke sammen med Guds syn på kvinder, og den rolle han har for os.

Vi skal turde at snakke om det, også med dem som vi er uenige med.

Imod mandchauvinismen

I skal underordne jer - ikke som det sømmer sig for manden, men som det sømmer sig for Herren. Kol. 3,18-19 er en glidende takling imod mandchauvinisme. Nogle kvinder har følt et overgreb i det her spørgsmål, fordi nogle mænd ikke har haft empati med i det. Her i Kol. 3 bruger Paulus ikke adlyde, men underordne mellem hustru og mand, i modsætning til barnets forhold til sine forældre.

Tør at træde ved siden af

De gamle missionærer havde noget vigtigere, end frygten for at træde ved siden af. Jer der er kvinder og har nådegaven til at forkynde: vær ikke bange for at træde ved siden af. Det er vigtigere at sige det, Gud har lagt på hjerte, end at man kommer til at træde ved siden af.

Stort ansvar for menighedens hyrder i medvandring, så man ikke bankes på plads (overgreb), hvis man træder lidt ved siden af.

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

Kvinderne har ordet

Det går tæt på

Hvad der stod klart i alle de tre oplæg var, at det her et svært spørgsmål, som går rigtig tæt på. Det her spørgsmål er for kvinder nabo til identitet og værdi. Derfor lød der også en særlig opfordring til mænd – at i skal tænke over, hvordan i snakker om dette her, fordi det går så tæt på. Ikke alle mænd har hyrde og lærer ansvar - så lad være med at tro, at bare fordi du er mand, har du autoritet til at vejlede kvinder i dette spørgsmål. Overlad trykt den del til hyrderne.

Louise Høgild fortalte om, hvordan tjenstedelingsspørgsmålet er svært, fordi det handler om hendes studieliv og arbejdsliv. Og så oplever hun det svært, fordi hver gang hun får svar på et spørgsmål i forhold til det, så kommer der 4 nye.

Julie fortalte ærligt om, hvordan hun virkelig havde det svært med det her spørgsmål, da hun blev konfronteret med det i sit arbejde som KFS-sekretær. Det er et svært spørgsmål, fordi det både er følsomt og kompliceret. Hun oplever, at Biblen giver en vejledning, som hun gerne vil tage ind over sit liv, men at kristne af og til har givet andre udfordringer for kvinder i lederroller end Biblen gør det, fx ved at få det til at lyde som om, at Gud giver kvinder andre roller, fordi de er bedre til følelser og dårligere til rationaler, eller at de er skingre.

Mangel på rollemodeller

Det kom også frem, at problemet med de manglende kvinder på talerstolen er, at kvinderne kommer til at mangle rollemodeller at spejle sig i. Louise nævnte, at hun havde en leder på en juniorlejr, som var forbillede som kvinde. Men da hun ikke var junior længere, var der ingen. Der var dygtige mænd, men det er vigtigt at der også kvinder, man kan spejle sig i.

Vi har brug for større diversitet blandt forkyndere. De prædikener Louise husker, er der hvor hun følte sig genkendt/gennemskuet. Det er vigtigt, at vi alle oplever at blive ramt en gang imellem i forkyndelsen, og derfor har vi brug for mange typer forkyndere: mænd og kvinder, unge og gamle, teologer og lægfolk. Ellers er der nogle i vores forsamlinger, som der sjældent bliver ramt.

Det handler ikke om, at vi giver kvinder lov til at tale, fordi vi vil give kvinder lov til at tale. Men fordi vi har brug for at møde pointer og vinkler fra kvinder. Fra en uventet kant.

Hvad kan give frimodighed

Det giver frimodighed at sige, at dette er et spørgsmål, som man er på vej i. Det betyder ikke, at man ikke har taget et standpunkt, men specielt for Louise og Julie var det vigtig med et – ”indtil videre”.

Det giver også frimodighed, at spørgsmålet ikke handler om frelse eller fortabelse. Det betyder ikke at spørgsmålet ikke er vigtigt, men at det skal have den rette plads. Det er ikke et spørgsmål om frelse og fortabelse.

Det er vigtigt vi laver rammer, der giver frimodighed. Det er vigtigt at de ikke er så snævre, at man ikke kan være sig selv i det, at man ikke kan bevæge sig. Men samtidig ikke så brede, at de er for uklare til at give frimodighed til noget.

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

Ellen Esmarch sagde, at hvis vi er tydelige om, hvem der har hyrde-ansvaret, så er tingene ikke så svære. Det er der vi går lidt galt i LM - det bliver lidt mudret. Louise sagde i spørgerunden, at det skal være tydeligt, hvem der har ansvaret, så hun ved hvem der har ansvaret, når hun er ude og tale, og ved hvem hun skal sende evt. brok videre til.

Louise og Julie er pt. forskellige steder i spørgsmålet, og følgende er de valg de har truffet. For Louise er det vigtigt at hun varetager forkynderopgaven på en sådan måde, at hun i praksis ikke kommer til at varetage eller optræde med hyrde-/læreautoritet. Hun forsøger at undgå at bruge "så siger Herren" udtalelser, men bruger mere bløde vendinger - hun laver gerne refleksionsspørgsmål til forsamlingen, så hun tydeliggøre at det er et fællesprojekt mellem hende og menigheden at gå igennem teksten. Der er emner, som hun indtil videre ikke holder om, fordi det umiddelbart er svært at holde noget om, uden at krydse grænsen til undervisning. Det er f.eks. om barnedåb. Hun undgår at bruge talerstolen, fordi det tydeliggøre det at hun står på linje med tilhørende. Hun vil gerne snakke om, hvad retfærdiggørelse betyder for hende, men ikke om "hvad er vores lære om retfærdiggørelse". Det giver frimodighed, at vi lever af nåden. Vi skal have lov til at prøve. At det er svært at praktisere, skal ikke stoppe os i at prøve.

Julie er ikke landet endegyldigt i spørgsmålet, men er pt der, hvor hun ikke vil stå foran mænd og forkynde. For hende har det været en hjælp at tænke underordning som en tillidsøvelse – Gud ønsker, at vi skal vise tillid, som Kristus viser tillid til faderen. Ikke, at det altid vil være let som kvinde at vise tillid til sin mand eller i kirken at vise tillid til dem, der er hyrde og ældste, men tilliden er en betingelse for enheden, og derfor god at øve sig i. Hun siger nej tak til forkyndelse og bibelundervisning, nej tak til at skrive en bibeludlægning. Ja tak til andagter, ja tak til at opmuntre til at evangelisere. Måske giver det god mening, at mennesker der har gode erfaringer med evangelisation, deler dem. Hun siger ja til seminarer og oplæg, men der er selvfølgelig forskel på emner. Der er masser af muligheder for at tjene i Guds rige.

Ellen sagde, at det giver frimodighed, hvis der vises tillid. At hun godt selv kan finde ud af skønne, hvad der er hvad. Nøgleord er tillid, tryghed. Brug rummet, hav frimodighed. Og bevar den, når I rykker videre fra LMU til LM.

Under spørgerunden sagde Ellen, at det der hjælper hende, er når en mand kæmper for, at hun får den ramme hun skal have, så hun ikke selv skal gøre det, som en anden feminist. Så bliver hun vist respekt og kærlighed. Hun sagde også at kommunikation er vigtigt. Det skal fortælles, at det er med overlæg, at vi har tænkt os om og fulgt LM's ordning i det, at vi har spurgt denne kvinde til at tale.

Der blev også snakket om, at der var brug for flere dage som "forkynd frimodigt", hvor der bliver snakket om de her ting. Der er folk, der ikke kommer her, og som ikke kommer, hvis Louise skal tale til et møde.

Det er befriende at LMU laver et undervisningsforløb for begge køn. Det er én af de måder at tillade kvinder at være på vej, at prøve sig af ift. nådegaverne, og få vejledning. Det har kvinder lige så meget brug for som mænd.

Det kunne give frimodighed at have foraer, hvor det kun er kvinder, fordi det ville give mulighed for at øve sige, uden at tænke på tjenestedeling.

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

Hvad kan fratage frimodigheden

Louise kan opleve, at det hun kommer med, er et niveau under en rigtig prædiken. Spørgsmålet har fyldt så meget, at det er som om, hyrde-prædikenen er vigtigere end det hun kommer med. Rent instinktivt tænker hun, at det er frygteligt banalt det hun skal ud at sige, for det tager jo bare udgangspunkt i egne betragtninger. Det der giver hende frimodighed, er at huske at folk har brug for at høre noget fra kvinder. At vi tænker rollen som andenrangs, handler nok ikke om tjenstedelingen, men om vores eget hjerte, og den kultur vi er en del af.

Louise sagde, at når hun søger en opgave, der ikke var hendes, så ser hun samtidig ned på den opgave, som var hendes – og det er der ingen grund til. Vi skal være meget bedre til at løfte hinandens opgaver frem som vigtige. Hendes autoritet er forskellig fra mandens, fordi vi er skabt forskellige, men ikke pga. forskellig værdi eller evne.

Det fjerner frimodighed, når man møder den holdning, at det ikke er så vigtigt når kvinden taler - eller at der skal lyttes særligt efter, at talen skal bedømmes ekstra hårdt.

Det fjerner frimodigheden, når der ikke er undervisning for kvinder om, hvor dan man forkynder. Prædikenlære da Ellen gik på LMH, var for begge køn. Men i en lang årrække efterfølgende, var det kun for mænd.

Ellen oplever at hun med større frimodighed tager en tekst frem, når hun bliver bedt om at tale i IM end i LM. Hun mener, at vi går glip af meget velsignelse, fordi vi i LM har sat grænserne for snævert. Hun ønsker at være i ordningen med tjenstedeling, men også at vi fylder rammerne ud. Hun ønsker at vi bliver mulighedsbåret i stedet for frygtbåret. En gang imellem kommer vi ud og kysser grænsen, men vi træder tilbage igen, fordi vi ikke ønsker at overskride den.

Ellen har med sorg oplevet på LMH, at når der snakkes meget om det her, tager det frimodigheden fra kvinder. Hvis man er lidt umoden og hård i filteren som mand, kan man utroligt hurtigt slukke frimodigheden - og der er eksempler på, at frimodigheden er slukket for altid. Det var af misforstået nidkærhed.

Ellen er ikke enig i, hvordan vi placerer hyrdeansvaret i LM. Hun mener, det er en svaghed, når vi placerer det hos en "vandreprædikant", som bare er gæst. Så bliver det svært at skelne. Derfor bliver møderne bundet til prædikanter der er kaldede. Hun ved ikke, hvordan det skal ordnes, men det er en svaghed. Især i forhold til at få frimodighed som kvinde, så det er tydeligt at kvindens bidrag er ligeværdigt.

Forkynd Frimodigt

Referat af LMU's Inspirationsdag, januar 2020

LMU er enig med LM

Alt herover er et referat af LMU's Inspirationsdag og hvad der blev sagt på dagen.

LM's officielle holdning, som LMU er fuldstændig enig i, kan læses i vejledningerne "Åndeligt lederskab – om hyrde- og læreransvar i LM" (2003) og "Mænd og kvinder i ledelse og forkyndelse" (2008).

Link: <http://dlm.dk/om-os/download/vejledninger>

Som optakt til LM's Rådsmåde i 2019 blev pjecen "Guds Ord til hjertet" (2019) udsendt.

Link: <http://dlm.dk/node/3659>

Pjecen og LMU's Inspirationsdag i 2020 er begge tænkt som inspiration til praksis i LM og LMU på baggrund af LM's vejledninger.